

Sygn. akt VIII K 1083/12

3 Ds 222/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2013 roku

Sąd Rejonowy w Legnicy VIII Wydział Karny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jacek Seweryn

Protokolant: sekr.sądowy Anna Lisowska

w obecności Prokuratora –Daniela Adamczyka

po rozpoznaniu dnia 05 marca 2013 roku

sprawy

W. R.

s. E. i B.

ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 27 października 2012 r. w L.po uprzednim wybiciu szyby wartości 500 zł w oknie mieszkania należącego do W. K., dostał się do jego wnętrza, skąd dokonał zaboru mienia w postaci 245 Euro, 3 dolarów USA, 60 kun chorwackich, zegarka ręcznego, dwóch telefonów komórkowych marki N.i S., kalkulatora marki C., aparatu fotograficznego, żelazka marki P., biżuterii srebrnej i złotej łącznej wartości nie mniejszej niż 1940 zł, po czym zagroził użyciem przemocy pokrzywdzonemu podczas podjętej próby zatrzymania, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio karany prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy sygn. akt III K 46/06 z dnia 16.08.2006 r. za czyn z art. 280 § 2 kk i art. 157 § 1 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy, którą odbył w okresie od 23 stycznia 2007 r. do 30 lipca 2009 r. warunkowo zwolniony

tj. o czyn z art. 280 § 1 kk i art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

II. w dniu 27 sierpnia 2012 r. w L. dokonał znieważenia umundurowanego funkcjonariusza Komendy Miejskiej Policji w L. – M. R. podczas i w związku z pełnieniem przez nią obowiązków służbowych, poprzez celowe i swadom kierowanie w stosunku do niej słów powszechnie uznanych za wulgarne i obelżywe

tj. o czyn z art. 226 § 1 kk

I. uznaje oskarżonego W. R. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku z tą zmianą, iż kwalifikuje ten czyn jako występki z art. 281 kk w zw. z art. 279 §1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 281 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. uznaje oskarżonego W. R. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 226 § 1 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art.85 kk i art.86 § 1 i 2 kk łączy oskarżonemu wymierzone mu w pkt I i II wyroku kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 07.11.2012 r. do dnia 12.03.2013 r. przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawiania wolności w sprawie za równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

V. na podstawie art.624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 Ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i nie wymierza mu opłaty.

Sygn. akt VIII K 1083/12

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony W. R.w nocy z 26/27.10.2012r. w L.przy ul. (...)wybijając szybę w oknie w kuchni dostał się do wnętrza domu jednorodzinного należącego do pokrzywdzonego W. K.. Po przeprowadzeniu penetracji pomieszczeń na parterze i piętrze budynku dokonał zaboru z budynku mienia w postaci: pieniędzy w kwocie: 245 euro, 3 dolarów USA, 60 kun chorwackich, zegarka ręcznego, dwóch telefonów komórkowych marki N.i S., kalkulatora marki C., aparatu fotograficznego, żelazka marki P., biżuterii srebrnej i złotej, tj. mienia o łącznej wartości 1940zł. Przedmioty te częściowo umieścił w kieszeniach swojej odzieży.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 306 verte,
- zeznania świadka W. K. – k. 307,
- zeznania świadka W. Ż. – k. 189, 308,
- zeznania świadka R. K. – k. 15-16, 308,
- zeznania świadka S. M. – k. 308,
- protokół oględzin – k. 8-10, 32-33,
- materiał poglądowy – k. 190.

W dniu 27.10.2012r. około godz. 01.00 pokrzywdzony W. K.wracał do domu po zakończonej pracy – świadczenia usług w ramach przewozów taksówkarskich w korporacji (...). Po wejściu do domu, otwarciu drzwi wejściowych przy użyciu klucza, usłyszał dobiegające odgłosy z pierwszego piętra. Wszedł do kuchni i zobaczył leżący na podłodze kamień oraz wybitą szybę w oknie kuchennym. Przestraszony chwycił dwa noże kuchenne i zaczął iść w kierunku schodów prowadzących na piętro budynku. Wówczas zobaczył mniej więcej w połowie schodów, oskarżonego zbiegającego ze schodów i trzymającego w ręku żelazko uniesione w górę przy tym oskarżony krzyczał w stronę pokrzywdzonego: „spierdalał z tego domu bo cię zabiję”. Pokrzywdzony przestraszony tym zachowaniem oskarżonego i obawą, że na piętrze mogą być jeszcze inne wrogo nastawione osoby, wybiegł z domu i zatrzymał się przed wejściem do budynku. Ponownie obrócił się w stronę schodów. Wówczas oskarżony dobiegł do niego i doszło do szarpaniny w czasie, której pokrzywdzony pierwszy raz uderzył oskarżonego trzymanym w ręku nożem. Szarpiący się przenieśli się na trawnik przydomowy sąsiada. Pokrzywdzony przytrzymał oskarżonego siedząc na nim okrakiem. Ponieważ oskarżony wyrwał się, pokrzywdzony uderzył go nożem trzymanym w prawej ręce w nogę. Wówczas oskarżony uspokoił się, pokrzywdzony odrzucił większy z trzymanyh noży, mniejszy przełożył z lewej do prawej

ręki i podstawił go oskarżonemu pod gardło. Następnie pokrzywdzony wyciągnął telefon i wezwał policję. Oskarżony poprosił pokrzywdzonego aby wezwał karetkę. O konieczności wezwania karetki pokrzywdzony poinformował policję. Oskarżony z pokrzywdzonym pozostali w takich pozycjach jak wskazano wyżej do przyjazdu patrolu policji. Po przyjeździe patrolu policji zostało zabezpieczone mienie skradzione z domu pokrzywdzonego, a oskarżony został przewieziony do szpitala, gdzie została mu udzielona pomoc medyczna. Część skradzionych przedmiotów została również ujawniona w szpitalu w odzieży oskarżonego.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 306 verte,
- zeznania świadka W. K. – k. 307,
- zeznania świadka W. Ż. – k. 189, 308,
- zeznania świadka R. K. – k. 15-16, 308,
- zeznania świadka S. M. – k. 308,
- protokół oględzin – k. 8-10, 32-33,
- materiał poglądowy – k. 190.

W dniu 27.08.2012r. oskarżony W. R. przebywał w okolicach dworca PKP w L. w miejscu niedozwolonym przechodził przez tory. Wówczas został zatrzymany przez umundurowanych funkcjonariuszy policji M. R. i D. D.. Z uwagi na agresywne i wulgarne zachowanie oskarżonego oskarżony został zatrzymany i umieszczony w pomieszczeniu dla zatrzymanych samochodu służbowego policji. Z uwagi na fakt, iż było podejrzenie, że jest pod wpływem alkoholu, funkcjonariusze postanowili przewieźć go do izby wytrzeźwień. W trakcie przewożenia do izby wytrzeźwień oskarżony kierował w stronę funkcjonariuszki policji M. R. obraźliwe sformułowania wykrzykując m.in: „zamknij dupę stara kurwo”; „jesteś szmatą i możesz ciągnąć pałę i odwróć się”. Pokrzywdzona tymi słowami poczuła się znieważona.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 306 verte,
- zeznania świadka M. R. – k. 145, 308 verte,
- zeznania świadka D. D. – k. 199, 308.

Oskarżony W. R. ma 25 lat, jest kawalerem, nie posiada zawodu wyuczonego, nie ma nikogo na utrzymaniu, był w przeszłości wielokrotnie karany sądownie, stan zdrowia dobry, jak wynika z orzeczeń sądowno lekarskich oskarżony W. R. w trakcie popełniania zarzucanego mu czynu nie miał z przyczyn chorobowych zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania czynu i pokierowania swoim postępowaniem – warunki art. 31 § 1 i 2 kk nie znajdują zastosowania.

Dowód:

- karta karna – k. 89-90, 156-157,
- odpisy wyroków – k. 107-109, 126-129,
- dane osobopoznawcze – k. 88, 306,
- orzeczenie sądowno psychiatryczne – k. 112-113, 220-221.

Oskarżony W. R. odnośnie z pierwszego zarzucanych mu czynów odpowiada obecnie w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 1 kk albowiem był uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 16.08.2006r. w sprawie sygn. akt III K 46/06 za czyn z art. 280 § 2 kk i 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 23.01.2007r. do 30.07.2009r.

Dowód:

- odpis wyroku w sprawie III K 46/06 – k. 126.

Oskarżony W. R. na rozprawie głównej odnośnie pierwszego z zarzucanych mu czynów przyznał się częściowo do jego popełnienia. Potwierdził, iż dokonał włamania do domu pokrzywdzonego wybijając szybę w oknie, a następnie dokonał zaboru przedmiotów wskazanych w akcie oskarżenia. Zaprzeczył jednakże aby w stosunku do pokrzywdzonego używał jakiegokolwiek przemocy i aby mu groził.

Odnośnie drugiego z zarzucanych mu czynów na rozprawie głównej również przyznał się częściowo do jego popełnienia. Podał, iż rzeczywiście do funkcjonariuszki policji pokrzywdzonej M. R. mógł użyć jakichś wulgaryzmów, ale jakich tego nie pamięta, a spowodowane to było tym, że policjantka niepotrzebnie wdała się z nim w rozmowę.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego – k. 306 verte.

Sąd zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy w szczególności zeznania świadków: W. K., W. Ż., R. K. i S. M. oraz protokoły oględzin i materiał poglądowy w sposób nie budzący wątpliwości wskazują na sprawstwo W. R. odnośnie czynu zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia.

Szczególnie istotnymi są tutaj konsekwentne, spójne i logiczne zeznania pokrzywdzonego W. K.. Świadek ten w sposób szczegółowy zrelacjonował przebieg zdarzeń jakie miały miejsce w nocy z 26/27.10.2012r. Zeznania te stały się podstawą dokonanych przez sąd ustaleń faktycznych. Znajdują one potwierdzenie w pozostałym w sprawie zebrany materiał dowodowy w tym w zeznania interweniujących funkcjonariuszy policji R. K., W. Ż. i S. M., odnośnie faktu, iż oskarżony posiadał przy sobie zabrane z domu pokrzywdzonego przedmioty.

Sąd dał wiarę również zeznaniom świadka W. K. co do przebiegu wydarzeń, które miały miejsce po powrocie pokrzywdzonego do domu. Świadek W. K. w sposób jednoznaczny zeznał, iż oskarżony zanim doszło do szarpaniny między nimi, biegł w jego kierunku z podniesionym w górę żelazkiem krzycząc „spierdaj z tego domu bo cię zabiję”. Zachowanie takie w ocenie sądu w oczywisty sposób świadczy o tym, iż pokrzywdzony mógł przestraszyć się oskarżonego. Celem takiego zachowania oskarżonego natomiast było utrzymanie w posiadaniu zabranych rzeczy, które miał pochowane w odzieży. Odnośnie przebiegu zdarzeń w tej części sąd nie dał wiary oskarżonemu jakoby w żaden sposób nie groził pokrzywdzonemu. Sprzeczne jest to bowiem z zeznaniami W. K., które to ze względu na konsekwentność sąd uznał za w pełni wiarygodne. Sąd dał wiarę natomiast wyjaśnieniom oskarżonego w tej części w której opisał sposób włamania się do domu pokrzywdzonego. Wyjaśnienia te znajdują bowiem potwierdzenie w pozostałym zebrany w sprawie materiał dowodowy w szczególności w zeznaniach pokrzywdzonego, protokole oględzin miejsca zdarzenia i materiale poglądowym. W ocenie sądu wersja zdarzeń jakoby oskarżony nie groził pokrzywdzonemu uniesionym w górę żelazkiem, a podana przez oskarżonego nie polega na prawdzie, a stanowi jedynie przyjętą przez oskarżonego linię obrony nakierowaną na umniejszenie odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwo i dlatego też sąd w tym zakresie nie dał wiary oskarżonemu.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy w szczególności zeznania świadków M. R. i D. D. w sposób nie budzący wątpliwości wskazują na sprawstwo W. R. odnośnie czynu zarzucanego mu w pkt II aktu oskarżenia.

Szczególnie istotnymi są tutaj konsekwentne, spójne i logiczne zeznania pokrzywdzonej M. R.. Świadek ten w sposób szczegółowy zrelacjonował przebieg zdarzenia jakie miało miejsce w dniu 27.08.2012r. Zeznania te stały się podstawą dokonanych przez sąd ustaleń faktycznych. Znajdują one potwierdzenie w pozostałym zebranych w sprawie materialne dowodowym w tym w zeznaniach świadka D. D.. Świadek M. R. szczegółowo zrelacjonowała w swoich zeznaniach przebieg interwencji policyjnej, w której uczestniczyła w dniu 27.08.2012r. Wskazała jakimi słowami została znieważona przez oskarżonego w czasie pełnienia obowiązków służbowych. Sąd w tym zakresie w pełni dał wiarę jej zeznaniom. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie jakoby użycie przez niego słów wulgarnych i obraźliwych wobec pokrzywdzonej wynikało z prowokacyjnego zachowania pokrzywdzonej sąd uznał za nie polegające na prawdzie stanowiące, li tylko przyjętą przez oskarżonego linię obrony nakierowaną na pomniejszenie odpowiedzialności karnej.

W oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy sąd uznał, iż oskarżony W. R. odnośnie pierwszego z zarzucanych mu czynów, zachowaniem swoim wyczerpał znamiona ustawowe występku z art. 281 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11§ 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Sąd dokonując zmiany kwalifikacji prawnej czynu uznał, iż właściwszą od zaproponowanej przez rzecznika oskarżyciela publicznego kwalifikacji prawnej czynu opisanego w pierwszym punkcie aktu oskarżenia – art. 280 § 1 kk i art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11§ 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk jest wyżej wskazana kwalifikacja. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego wskazuje bowiem, iż oskarżony grożąc pokrzywdzonemu natychmiastowym użyciem przemocy – biegnąc w jego kierunku trzymając w ręku podniesione w górę żelazko i krzycząc „spierdalaj z tego domu bo cię zabiję” działał w celu utrzymania się w posiadaniu zabranych uprzednio rzeczy, które miał pochowane w odzieży. Mamy zatem do czynienia z kradzieżą rozbójniczą nie zaś z zaproponowanym przez prokuratora rozbojem.

Biorąc powyższe pod uwagę zmieniona przez sąd kwalifikacja prawna czynu w pełni odzwierciedla treść kryminalną popełnionego przez oskarżonego czynu opisanego w pierwszym punkcie aktu oskarżenia.

Oskarżony przy tym działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego wyżej.

Za to na podstawie art. 281 kk w zw. z art. 11§ 3 kk sąd wymierzył oskarżonemu W. R. karę 2 lat pozbawienia wolności.

Przy wymierzaniu kary jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął wielokrotną uprzednią karalność oskarżonego. Sąd nie dopatrył się w stosunku do oskarżonego okoliczności łagodzących.

W oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy sąd uznał, iż oskarżony W. R. odnośnie drugiego z zarzucanych mu czynów, zachowaniem swoim wyczerpał znamiona ustawowe występku z art. 226 § 1 kk.

Za to na podstawie art. 226 § 1 kk sąd wymierzył oskarżonemu W. R. karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 i 2 kk sąd połączył orzeczone kary pozbawienia wolności i wymierzył mu, stosując w pełni zasadę absorpcji z uwagi na znacznie wyższy stopień społecznej szkodliwości czynu opisanego w pkt I wyroku karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara łączna 2 lat pozbawienia wolności jest współmierna do zawinienia oskarżonego i spełnia swoje zadania zarówno w zakresie oddziaływania społecznego jak również zadania wychowawcze i zapobiegawcze wobec oskarżonego.

Biorąc pod uwagę wielokrotną uprzednią karalność oskarżonego Sąd uznał, iż jedynie wymierzenie oskarżonemu kary bezwzględnej pozbawienia wolności może wdrożyć go do przestrzegania porządku prawnego. W ocenie Sądu brak jest jakichkolwiek podstaw uzasadniających ewentualne warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Oskarżony jest bowiem przestępcą niepoprawnym, lekceważącym podstawowe zasady porządku prawnego, a dotychczasowe orzeczone i wykonane w stosunku do niego, bezwzględne kary pozbawienia wolności nie wdrożyły go do przestrzegania porządku prawnego.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności sąd zaliczył oskarżonemu okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 07.11.2012r. do dnia 12.03.2013r. przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie za równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Zwalniając oskarżonego z ponoszenia kosztów sądowych i odstępując od wymierzenia opłaty w sprawach karnych sąd miał na uwadze, iż wobec oskarżonego orzeczono karę bezwzględną pozbawienia wolności a nie ma on majątku ani stałego źródła utrzymania.